

IN MEMORIAM

Ook de *civitas academica* van de Vrije Universiteit werd door de trein-ramp van 8 januari 1962 zwaar getroffen. Drie van haar studenten kwamen om het leven: **Lodewijk Blok, Johannes Constantinus Victor Groenevelt en Bouwe de Jong.**

Op 11 januari kwam de *civitas* bijeen in een der grote collegezalen van het Laboratorium aan de De Lairesestraat, om de plotseling weggenomen vrienden te gedenken. Fil. 1 : 21 en 22a werd daarbij tot tekst gekozen. Midden in de grote verslagenheid kon ik spreken over die wonderlijke werkelijkheid, dat God mensen met zijn beloften troost, zodat zij Hem „niets ongerijms” toeschrijven (Job 1 : 22).

Familie, verloofde, vrienden, velen uit de kring van het universitaire leven hebben het zich gelovig gerealiseerd, dat God deze jonge mensen, die in het leven de naam van Jezus beleden hadden, wier leven „Christus” was geweest, dan ook in hun sterven dat „gewin” heeft gegeven van het altijd-met-de-Heer-wezen.

God is een God, die zich verborgen houdt (Jes. 45 : 15). Er is wel niemand, die het ontstellend gebeuren van de ramp van 8 januari uitleggen kan, die Gods aandeel erin en Gods bedoelingen ermee zou kunnen expliceren.

Het hoeft ook niet!

Want in Jes. 45 : 19 lezen we van die God, die niet in het verborgene spreekt! God, die zich verborgen houdt, is tegelijk die God, die openlijk betuigt, dat niemand Hem vergeefs zoekt. Want de verborgen God, die niemand doorgronden kan en wiens wegen onnaspeurlijk zijn, heeft in het openbaar, in Jezus Christus, de mensen gezocht en gevonden. Zo werden ook die drie studenten door Hem gezocht en gevonden, en dáárom vonden zij Hem en beleden zij Zijn Naam.

Zó kunnen wij met deze verborgen God leven.

Zo zijn we bedroefd en toch getroost.

J. Hessels Mulder.